

מב:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מסורת הש"ס

כֹּז א מִי פִּיהּ מִהֶלֶךְ מִהֶלֶךְ
הֵלֵךְ יִצְחָק וְיִצְחָק מִהֶלֶךְ
עֲשׂוֹתָם יוֹהֵד הֵלֵךְ כֹּז
כֹּז א מִי פִּיהּ מִהֶלֶךְ מִהֶלֶךְ
פִּתְחֵהֶם הֵלֵךְ יִצְחָק
כֹּז א מִי פִּיהּ מִהֶלֶךְ מִהֶלֶךְ
כֹּז א מִי פִּיהּ מִהֶלֶךְ מִהֶלֶךְ

הגהות הב"ח

(א) גם' חזק' דהיינו קמייחא
ועוד: (ב) רש"י ד"ה לפיכך
מראה וכו' כי תשיב ליה גמי
בבחי' וזיקה ושחק וכו' לפיכך
הס"ד ולח"כ מ"ה והא דקמי
וכו' תמנא הס"ד ולח"כ כן ד"ה
הא רמ"ד:

סוף דע"י

[illegible]

ב'י מדי כהי"ב מ"א בעלמא קדרי. הקשה בקוטרם בקומוקן ^א ושותם ^ב נמי נימא דלא מיפגל דכי חשיב בקבלה איפסול וכי זריק מילא בעלמא זריק ומזיק דהתם גזירה הכתוב הוא ובקהיקון ויטע (נחמות) דף ק"ט ^א מירך דלחזה עבודה שפיגל צה נעשים כולה בקדושה שזוט ע"מ לנרוע ול להקטיר וכן מקבל ע"מ להקטיר אבל הנך הואות כולוה חדא עבודה היא ולא קרבו ^ב מעירין ^ג ההעדות בקדושתן וקשה ^ד דמי פגל בקדושה של צין הבדים איך הדיכל מים ויניחו אבל כהואל ראשונה של בדים לא פריך דשאר הואות של בדים מילא דיש ^ה לומר יפגל בזהרונה או כיוון דחד מקום הוא אין צרך כלום (נחמות) שפירשן א"ר אבון ^ו דמיא דקדושה ליה דלא הוה של צין הבדים מילא משום דלא נגמר הפיגול עד שזרקו כל האותה של צין הבדים אבל אותן של היכל לא תליא בהו גמר הפיגול שכן איכל נשפר הדם מילא פ"ר אחר ויחמיל כהיכל ולא צין הבדים וכן ההואות של מזבח הזהב לא תלו כהואות של היכל למיגמר דהו פיגול כשל היכל ולרגלן דהו ציפון דלון ומתגלן בחצי מתיר ופריך לפגל כל ההואות אס כן לא נגמר הפיגול עד שפיגל כיוון מחמילת צין הבדים עד גמר שטור ושמעי דד' פרים כדי להחלשצ ולפגל בכל המקומות אס קמר ארבעה וה"ה גפר לחשון של צין הבדים ונשפך הדם והביא פר שני ועשה (פר שני) ממנו של היכל ושל מזבח בשתיקה דהו פיגול לר' מאיר. ויבין. וקשה דלמי כן פיגל במקומו דלא כגבורה דרשן מאיר ליפריק אלאי הוה פיגול בחצי מתיר והך ^ז עבודה לא נעשים בקדושה וכי מקטר לגבורה עפרה בעלמא מקטר וכי תמיא משום דהו שני ממים אלאי הך עשה בזיון

אם לא נחלק ¹⁰⁰ כיון דכחו שני כלים דהו כשני מינים והו פיגול ורבינו
חכם מפרש דכח מקום פשיטא ליה דלא אחרין מיא בעלמא הוא
דקמדי חמיל ¹⁰¹ עבודה בגמר עבודה והכי גזירה הכחזוב אלב כשני
ממשכחת קמדי: **משכחת** זכר
מקום פשיטא ¹⁰² ויהי אכתי ארואט שנפשיט הריב משכחת ליה פיגול דבר
אחוד וכו' וזהו בראשונה ¹⁰³ במחשבה אדר' מיא בעלמא קמדי
ולגריבנו חס אחי שפיר דח מקום הוא ויש לומר כגון שפיגול בזהא
לאחרונה של בין הדברים: **הא** כמאן דאמר שריים מעבדין. ¹⁰⁴ ע"פ אחריו
מקומן (תקמ ד' ע"ג): דקלמר רמי בר חמא האי מנא סבר שריים
מעבדין ומימיא מבדרימא דחי לה והוה מזלי לאחיו רח ועוד מבדרימא
דלעיל (ד' ע"ד) ¹⁰⁵ דדמיס העשונין יקוד שריים ויבוס ומחשבה פוסלת
בהו ומוקמינן לה בשרים וכו' וכו' דלמר דמעבדי:

הקדומין. הקשה בקונטרס בהקומץ וזו"א (מנחות דף ט. ד.) למה ל' דלץ ל' זו מחירין אלא הוא עצמו ממיר אחרים בדמיא בגמ' חפוק לי דכלאו הכי נמי פשטא דקומץ לא מתייבש עליה משום וניגול דהא ל' אכלי מניה פקע פיגולו ממנו שהרי לא קרב ממיר ומתנו ויתרין כגון שהולתם האור ברובו דהשבי כמאן דקבע הממיר בדאמרי בהקומץ רבנ' (ספ דף י. ט.) מאמימי ממיר שירים נאכליה ממשוהות האור ברובו וקשה לפירושו דאי הולת האור ברובו אי"ב פקע פיגולו ממנו דלאמר עולה בגמ' (דף מג.) דאם ירדו ממי שעלו והוא הדין דאחילו מאכליה בדשמינת פקע אחריו (דף ד. וספ.) וי"ל ל' דממירי שחזיו העלה ע"ג מוצה וזו"א ל' העלה דלכא הוה דלארעא אלא פקע פיגולו ממנו וממיר עילו אי דא משום דהוה גופיה ממיר הוה דהא דלאמר בגמ' לגבי קומץ ל' דפיגול שהעלהו דפלגא מחיה דלארעא ופליגיה מקסיה דאמערבה ומשלה זו האור פקע פיגולו ומסקינן ליה לבתחילה ונפ' אחריו לו (ספ דף ט.) ממירי ל' לא יכליה ממיר כשהיה בכבד על המוצה כהרבה פלגא דמחיה דלארעא אבל היכי דלא עבר אמוצה ומשולס לא דמכוחה בהרבה (ספ דף ט.) דלוחו קאנ' ל' דחוק למוצה אלא מקסינן ליה והוה ליה פיגול אע"ג דרובא דלכר אמוצה אס איח ומהיב פ"י ל' בקונטרס ^א דנגמרא משמע דאחילו לא עלה אמוצה מסקן כילו חסוב דאכרה אחת ^ב והוא פלגא דעל המוצה משין ליה לפלגא דחוק דמשין ליה פקע פיגולו ממנו אבל פלגא דלכר לא משין אלא דחוק דקומץ גרע משום דמפירי ומפסר ר"ח דשעמא דקומץ ל' דחוק טעמיה אס כן לא קרבו ממיריו וזו"א העלה חזיו פקע פיגולו מכוליה אס

[illegible]

וְכַאֲשֶׁר בֵּין בִּין קָטָנִי. דְּמַשְׁמַע אֲזוּ בִּין אֲזוּ: אָמַר מֶלֶךְ כּוֹ. אֲמָלָן דְּמַהֲדֵּר
לְאֻלָּא קוּמִי טַעְמָא דְר"מ מַשּׁוּם מַפְגִּילִין בְּחַיִּי מַחֲדֵּר קַסְפִּין נָהִי גַמִּי
דְּבַעְמָלָא בְּקוּמֵן וְלִבְנֵה אִיבָא לְמַחֲדֵּר מַפְגִּילִין בְּחַיִּי מַחֲדֵּר אֲלָא בְּחַיִּי
וְדִיקָא הִיבֵי אָמַר ר' מַחֲדֵּר פִּיגְלָא: מַכְדֵּי לָאֵם מִיִּיבִיבִי (כָּאָּן וְכוּ')
עַד שִׁיבְרֵהוּן כֹּל מַחֲדֵּרֵי

[illegible]

נצרך לחזור ונהיות במקום שגמר כל האומות כדאמר ר' הושע (אס) הללך
הכל נמי פירג שהרי קרבו מתירי של כל אחד ונמנה העבודה בחיבור
הכל כבר אחד מתוך ר"מ דלא פירג משום דלא גמר לו זריקה מו"ל
משום: **א** הריי דלא חשב בשמיטה **ב** זריקה מו"ל דם
הפסול היה קרבו מתירי לזלזול לפיגור **ג** חשב ליה **ד** בחלי זריקה
הוא פירג **ה** פלוגתא דר' יאשיהו ור' יוחנן היא (יחמא דף טו) ומה
הקדקוהו **ו** ולקח מזה הפר ומהו השעיר דאומר שיהו מערבין ומה
דאומר מזה פירג עצמו ומהו כפי עצמו: **ז** ואלו דקמי ארבעים ושבע
אין מערבין את הדמים למתן קדשות (והוה ממנו) **ח** שירים.
שפיכת שירים ופלוגתא דר' עקיבא ור' יהודה היא לעיל (דף מג) אם
כלה כבר כו' **ב** דלא כו'. בחוספתא דמנחות קמי לה. דלא"ה שהמנהג
הפגול בעבודה אחת קמיא **א** ומהן כל שיהיו שאלו שם אלה
שעבודת עבודה אחת שאין קמיא ומהן כל **ב** כלבוהו והיוקן במנחות
ודף טו: **א** מפרש ליה דלא שייך כלבוהו: **ב** לא לו לקטרה. שהיא עבודת
קטרת מתירי **ג** נתן כו' אלנא אפילו ראשונה בשמיקה ושניה במחשבה
קטרת **ד** מאיר פירג אלנא **ה** מפגלין בחלי מתיר ומיבטא דר' **ו** אימא
וכבר נתן כלבוה במחשבה. הלך שיהו בשמיקה על דעת ראשונה
עשה: **ז** דיינון קמיא **ח** דראשון במחשבה הא חנא ליה נתן את
הקומץ במחשבה ואת הלבוה בשמיקה למה **י** למישרד למית **יא** או
אם **יב** הקומץ בשמיקה וכבר נתנה כלבוה במחשבה מה **יג** להקדים קומץ
מה **יד** ללבוה: **טו** עוד **טז** חנא. במחשבה אחריהו **יז** שנתן את הקומץ
בשמיקה ואחר כך נתן ללבוה במחשבה **יח** **מתני'** **א**לו דברים
שאין חייבין עוין. כרת בחילתן משום פיגול: **הקומץ**. אם קמן
לחזור ונתפגלה המנחה אין האוכל את הקומץ בכתב
שאין הפיגול לחזר אלא על דבר שיש לו מעירין ואחרים והקומץ
אחר מתיר כי הוא מזה מתיר לו המנחה וכן ללבוה וכן כולו:

דלא הלכו באברים אחר הרוב וכל שכן קומן דמיפרת דלא מסקין
 יליה לכתחילה ולא דמיא להאי דכרתוהו כמו שמפרש ר"ת ^ה מן מקומן
 לאחרארעא דאי לאו הכי הוה האו דעל המנוח קומן שחקר וירד ואי
 לגא דהוא עמנו שלח הקטרו ואמוריו כשר אע"י דמשיקרא סלקא
 וס דהוא ממיר אלא מוסד דלא שייך ביה הרגאה ^ה דאי אכלו וכלו
 מהו דלמא ערעא וכל דהתגר בגמרא ^ה ומינאי אי את היתנו בדי

[illegible][illegible]

(א) [מנחות טז:] (ב) לעיל טז:
[מנחות טז:] (ג) ציין ירוש'
יבא פה היה בגליון השם
שם אות ב (פלוטא דרדו ור)
הלא, (ד) ע"ש ה"ר, (ה) [למקן
פא: יתאם טו:] מנחות טז: ירוש'
שם ה"ר, (ו) [למקן טז:] ק"א.
מנחות טז: יתאם טז: ירוש' שם
ה"ר, (ז) חוספ' דמנחות פ"ה
ה"ר [מנחות טז, ע"ש בחוספ',
טז:] מנחות י"ה, (ח) ע"ש
סוטה פ"ה ה"ר, (ט) ר"ה ורש"י
ב"ר, (י) ר"ה חומק, (יא) למקן
טז: (יב) לקמן טז: ז"ק, (יג) לקמן
טז:
מז

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]
Tora
diffusion de...

שיפה מקובצת

[illegible][illegible]